



זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:37	19:04	18:05	תל אביב
19:41	19:07	18:03	ירושלים
19:36	19:03	18:04	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

שבים לאבא

ערב יום הכיפורים, הוא אחד הימים העמוסים והמתוחים בשנה. צריך להספיק לסיים 'כפרות', לא לשכוח להתקשר לאחל 'גמר חתימה טובה', לאכול סעודת חג כמצוות היום, לטבול, להתפלל מנחה בדמעות 'על חטא' טהורות, לאכול סעודה מפסקת, לברך את הילדים, וגם להספיק להגיע ליכל נדרי' מתוך רוגע ושלווה - להגיע לרגעים המרוממים בשנה מתוך מנוחה והרחבת הדעת...

הרשימה ארוכה, והיא עלולה לגרום ללחץ. בתוך הלחץ והמתח הטבעיים ביום הזה, ראוי לזכור את אשר גילה הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע שאמר: 'אם יהודי צועד לתפילת 'כל נדרי', עטוף בטלית, ראשו תפוס שרעפים... לפתע פוגש בו יהודי אחר ומבקש את עזרתו - ייזהר ויישמר לבל ידחה אותו לאחר היום הקדוש, כי אותו יהודי המבקש את עזרתו - הוא תשובתו, הוא שנשלח ממעל לסייע לו לטהר את נפשו בערב היום הקדוש!'

חשוב לזכור ולהפנים לשעות הלחץ, בערב יום הכיפורים, במהלכו וגם אחריו: לסייע ליהודי אחר או לבני המשפחה, להתייחס יפה לילדים ולנהוג בכבוד בשכנ לבית הכנסת, זה לא דרך אגב, זה ה'לכתחילה'. זה מה ששלחו לנו ממרום, כדי לזכות אותנו במצוה כבירה שתסייע לנו לחתום דיננו לטובה ולזכות בגמר חתימה טובה!

הבה נאמץ את אותן מצוות בשמחה, נקפיד על יחס מכובד לכל יהודי, על סבלנות ואוויה, על נהיגה בכבוד זה בזה ובפרט בבני משפחתנו - גם בעומק הלחץ. ובזכות זאת, יברכנו בורא עולם בגמר חתימה טובה ושנה טובה ומבורכת!

(הרב אשר קובלסקי)



הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הושיבה המוסדות

כמה הקב"ה אוהב אותנו

הקב"ה נותן לנו את כל האפשרויות וההזדמנויות לחזור אליו בימים אלו

לכם את החתימה. יום הכיפורים יום אדיר בימי שנה, בו אפשר לבקוע רקיעים ולתקן הכל, עד החתימה. אבל לאחר החתימה זו כבר בעיה קשה מאד. איזה אבא גדול! רק מלהתבונן באהבת ה' אלינו, יש לשוב בתשובה.

והאמת, שגם אחר החתימה יש הזדמנות בה אפשר לתקן בליל הושע"ר, אחינו האשכנזים נוהגים לאחל ביום זה "פתקא טבא", בלילה זה לומדים כל הלילה בבתי כנסיות ובית מדרשות, כדי שמי שנגזר עליו חלילה דבר לא טוב, שיוכל לתקן אותו בלימוד התורה, שהתורה מכפרת עוון ומגנא ומצלא. הושענא נוטריקון הושע-נ"א, הם חמישים ואחת הימים שבין ר"ח אלול עד שמע"צ. "רבה" יום גדול. כמה בא הקב"ה לקראתנו! תתאמץ! נתן לך שלושים יום, ר"ה, עש"ת, יו"כ, נעילה והוש"ר! תתאמץ! ואליה וקוץ בה, כיון שהקב"ה כ"כ נתן לנו הזדמנויות, התביעה מאד גדולה על מי שלא מנצל את זה, ולא חוזר אל אבא שבשמים. כל כך הרבה אהבה הוא מרעיף עלינו ואנחנו נתעלם!?

כתוב בסה"ק, תכלית הימים הנוראים זה יום הכיפורים, ותכלית יום הכיפורים, זה שעת הנעילה. ולא היו ימים טובים לישראל כיום הכיפורים. ולכן, בערב יו"כ מברכים שהחיינו. על מה שהחיינו?! נתאר לעצמינו, אדם ששנה שלמה לא התקלח, ופתאום מזדמנים לו מים, כמה הוא שמח. **שנה שלמה אנחנו מבוססים בנוץ העבירות וטינופת החטאים, ומגיע יום שהקב"ה שוטף אותנו, מכל לכלוכי העוונות,** כמו שכתוב (ישעיה ד) רחץ ה' צואת בנות ציון, מצחצח את הנשמה שלנו. איך אפשר שלא לברך שהחיינו על היום הזה?! יום של טהרה! יום של עלייה! צריך לרקוד בהכנס יום הקדוש יום הכיפורים! איזה יום גדול! אבל צריכים להזהר. אמרו חז"ל יום הכיפורים מכפר לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים, האומר אחטא ויום כיפורים מכפר אין יוה"כ מכפר פ"ח). אדם לא יחשוב, כיפור זה מבטחה, הנה אני נקי. מה הבעיה? כל השנה אני יעשה מה שבא לי, יום אחד אני צם ונולד מחדש, כדאי לצום יום אחד בשביל זה. חלומות שוא ידברו! הבורא עולם זה לא משחק ילדים! מי שלא חוזר בתשובה יום הכיפורים לא מכפר לו!

שזנכה לגמר חתימה טובה אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

בחסדי ה' יתברך, זכינו לעבור את ר"ה לחיים טובים ולשלום, יה"ר שיזכה ה' אותנו ואת כל עם ישראל לשנה טובה ומבורכת וגמר חתימה טובה. אבל למעשה, אם לפני ר"ה פחדנו, עכשיו צריך לפחד עוד יותר. הרי בראש השנה יכתוב ובוים צום כיפור יחתמו, וכל אחד צריך לחשוש, אולי נכתב עליו או על מישהו מבני הבית חלילה וחס, משהו לא בסדר, אם בבריאות או פרנסה או כל דבר אחר. והרי, עכשיו המצב יותר קשה, יש כבר כתיבה חלילה, לפני ראש השנה לא היתה כתיבה ולא היה כלום, אבל לאחר שכבר נכתב וודאי שהרבה יותר קשה לתקן.

ולכן, הבורא עולם שאוהב אותנו, כמה גדולה אהבתו ית' אלינו, נתן לנו אחר ר"ה עשרת ימי תשובה, שהם ימי רצון יותר מכל השנה כולה, יותר מחדוש אלול. כמו שדרשו על הפסוק "דרשו ה' בהמצאו קראוהו **בהיותו קרוב**", אמר רבה בר אבבה אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים!! אלו ימים שהקב"ה ממציא עצמו אלינו, יורד אלינו. עשרת ימי תשובה ששערי השמים פתוחים. ולמה? הקב"ה הוא אבא שלנו, הוא יודע שאחר הכתיבה יותר קשה לתקן, הוא רוצה לעזור לנו לתקן. נותן הוא לנו איפוא ימי רצון גדולים, ואומר לנו: התאמצו בתשובה, תכוונו בסליחות יותר, תפשטו במעשיכם ותעשו תשובה ביותר מאמץ.

אלו ימים שעשוי שמים פתוחים, ימי רצון שאין כמום.

כמה מעלות טובות למקום עלינו: נתן לנו שלושים ימי אלול שהם ימי רצון, ואחריהם ימי האורה שני ימי ראש השנה, עם תפילות התעוררות ותקיעת שופר. וציונו "אמרו לפני... זכרונות כדי שיעלה זכרוכם לטובה". ולאחר ר"ה זה לא קל, יש כבר כתיבה, לכן נתן לנו את עשרת ימי התשובה שהם ימי רצון. ולא די בזאת, אלא שיום הכיפורים עצמו אין החתימה אלא בסופו, לא בלילה ולא בבוקר אלא בסוף היום ממש, וזאת כדי שנוכל במשך כל היום להתפלל, כמעט 24 שעות, לזעזע את העולמות, לבכות להתפלל ולחזור בתשובה, שמא הכתיבה לא טובה - לשנות אותה לקראת החתימה.

ולעת ערב, לעת הנעילה, פותח הקב"ה שער רחמים עליון גבוה מאד, שכל השנה סגור, והוא נפתח רק בעת הנעילה. "אהבתי אתכם אמר ה'", הבורא עולם אומר לנו, אני רוצה להטיב עמכם, שפרו מעשיכם ואטיב

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים

אלפי טלמי צארי השרשר

המצלחתכם או לעיני קירובכם

התקשרו עכשיו: 05-04-203-01-01

ליימאנא
יידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסידה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחוללת
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה



סיפור לשבת

הרב צבי נקר

פרנסה משמים

סיפורי השגחה פרטית בעניין הפרנסה רבים הם, הנה דוגמא למעשה בדורנו:

מעשה שהיה, באברך שלמד את אומנות כתיבת סת"ם בכדי להביא טרף לביתו, אולם לא הצליח לאמן את ידיו כדבעי לשלוט במלאכת הכתיבה, וכתב מגילת אסתר 'כמיטב כשרונותיו', בלא טעם ובלא ריח, לא חן ולא יופי, וכאשר ניסה להעמידה למכירה לא עלתה בידו, כי כל הרואה אותה סילק ידיו הימנה. אביו של הסופר ראה בצר לו, וכדי לעודדו ולחזקו וגם לפרנסו בכבוד קנה ממנו את המגילה. לאחר זמן נתן האב את המגילה בידי 'סוחר' והראה לו 'מעשי ידי בנו להתפאר', והתחנן אל הסוחר, אנא במטותא ממך מכור נא את המגילה הלזו בכל מחיר, כי גם אם ישלמו עליה דמים מועטים אף זה לרווח יחשב.

בפרוס חג הפורים נסע הסוחר לארה"ב לצורך עסקיו, שם עלה לביתו של אחד העשירים בהם שהזמינו לביתו. הסוחר הראה לו עשרות מגילות בתקוות טוב שאחת מהן תמצא חן וחסד לפניו. כמובן שאותה מגילה ה'זכורה לטוב' הטמין בין כליו ולא העז להראותה כלל. הגביר בדק ועיין בכל המגילות המוצעות לפניו ואפילו אחת מהנה לא מצאה חן בעיני הגביר, עד שאמר לו הגביר, הנה אנוכי רואה שהנך מטמין ומסתיר מגילה אחת, אנא הראה לי אותה. השיב לו הסוחר 'זה לא בשבילך', בוודאי לא תחפוץ בה, אך הגביר התעקש. הוציאה הסוחר בדחילו ורחימו, ומיד כאשר ראה אותה 'אורו עיניו' ואמר בזו אני חפץ, כדאי היתה כל הטרחה והעיון בכל המגילות עד הנה כדי להגיע ל"מגילה נאה" זו, ושילם עליה סכום הגון בסך \$2500.

אחרי ככלות הכל, שאלו הסוחר, ילמדנו רבנו, וכי מה ראית במגילה זו שלא מצאת באחרות? השיב לו הגביר: הנה כל המגילות שהראית לי מתחילה אותיותיהן שוות הן בגודלן ובצורתן עד שנראה כאילו נעשו בדפוס, אבל מגילה זו הרי כל אות משונה מחברתה ונעשית בצורה אחרת, אחת למעלה מן השורה ושבע למטה, אחת ארוכה ואחת קצרה, אחת ישרה ואחת עקומה, ומתוך כך אתה מכיר שהיא מעשי ידי

סופר, ובה חפצתי.

מכאן למדנו על דרכי ההשגחה, שלא 'כשרון' האומן מביא את הפרנסה אלא מה שנקצב מלעילא, ואם רצונו של מקום להכין את הפרנסה אזי דווקא הכתיבה שאין בה כל סדר ויופי תמצא חן בעיני הקונים יותר ממגילות העולות עליה עשרת מונים. ואף גם זאת נלמד מכאן, חיזוק גדול לעבודת ה', שאתו סופר קיבל שכרו דווקא בגלל שניכר שהיא מעשי בשר ודם ולא במכונה, ועל דרך זה יאמר שיקר בעיני ה' כל התחזקות למרות כל הניסיונות והקשיים כי ניכר שהם ממעשי קרוץ מחומר אשר מתמודד עם יצר הרע. אולם מה טעם יש במי שכל מעשיו מיושרים בלי שום ניסיונות כלל, והרי 'מכונה' עושה כהנה וכהנה, ויש לו להקב"ה מלאכים לאלפים ולרבבות עד אין גבול ומספר.

מעשה נוסף בעניין השגחה פרטית בפרנסה:

אני גר באשדוד, ולפרנסתי אני עובד בתיווך דירות בקריית גת. עבודה זו דורשת ממני זמינות תמידית. גם אם לא הספקתי לענות לשיחה נכנסת, אני מיד עובד על ה"שיחות שלא נענו" וחוזר אליהם, גם כשאניני מכיר את מספר הטלפון, תמיד יכול להיות שמאחורי המספר מסתתרת עסקה טובה. אף פעם אינך יודע היכן מונחת ההזדמנות, ומי יהיה זה שישלשל לכיסך אחוז נכבד משווייה של העסקה.

לא אחת קרה שכשלא ענית לשיחה פנה הלקוח אל מתווך אחר ו"הפסדתי" אותו. למרות זאת, ישנה שעה ביום בה אני מעביר את הנייד שלי למצב "שקט" מלבד שעות התפילה. זאת השעה של השיעור היומי. "שקט" לגמרן, ודאי לא צלצול, אף לא רסט. בין שמונה וחצי לתשע וחצי, שעת השיעור, זהו זמן שאי אפשר להשיג אותי. אני קובע עתים לתורה, וקביעות זו קביעות, על כל המשתמע מכך. באותה שעה אני משתדל וגם מצליח לשכוח מעסקי שעה, ולעסוק בתורה שמחזיקה את העולם כולו ואת עולמי שלי.

ערב אחד, נוות ביתי יוצאת מהבית לצורך חשוב, והנה היא מוכרחת לדבר עמי בדחפיות. היה זה דבר שאינו סובל דחיו. בפלאפון שלה נגמרה הבטרייה, לכן ניסתה להתקשר מפלאפון אחר. באותו זמן ישבתי ולמדתי. מה לי פלאפון? מה לי שיחות? היא היתה לחוצה, זקוקה בסך הכל לאיזו פיסת מידע, אך אני איני ניתן להשגה... פשוט כי הפלאפון שתק בנאמנות ושמר על כל השיחות בלי לרמוז לי שמישהו מתקשר.

כאשר הבינה אשתי שאיני עונה בשום אופן, השיגה מספר טלפון של מישהו מיושבי בית המדרש, וכך העברתי לה את המידע שהיתה זקוקה לו אכן באופן שאינו סובל דחיו.

"בין שמונה וחצי לתשעה וחצי, שעת השיעור אני משתדל וגם מצליח לשכוח מעסקי לשעה..."

אחרי השיעור החזרתי את הפלאפון למצב הרגיל, והנה אני רואה מספר לא מוכר שהתקשר בזמן השיעור. לא ידעתי שזה המספר שאשתי התקשרה ממנו, חזרתי אל המספר ואמרתי: "שלום, מדבר מתווך הדירות בקריית גת, במה אפשר לעזור?"

"סליחה... "ענתה לי אישה מהעבר השני, "לא אני התקשרתי אליכם, מישהי אחרת חיפשה אתכם, אבל בעצם אתם אומרים שאתם מתווכים דירות?"

"כן".

"אנחנו בדיוק מחפשים עכשיו דירה בקריית גת".

ההמשך זרם באופן חלק להפליא. הצעתי דירה, העיסקה נסגרה ואני קיבלתי את חלקי ברוך השם. הרגשתי כאן הארה משמים. הנהגתי לסגור את הפלאפון בשעת השיעור, ולעסוק כל כולי בלימוד התורה, רצויה לפני הקב"ה. אם הייתי עונה לשיחה בשעת השיעור, לא הייתי מציג את עצמי כמתווך דירות, והלקוחה שכלל לא ידעה שאני עוסק בכך, לא היתה מגיעה אלי. אשרי מי שקובע עתים לתורה.



הלכות יום הכיפורים

ערב יום כיפור

- א.** לקראת יום כיפור מבקשים סליחה מאלו שנפגעו מאתנו, במיוחד מהקרובים (הורים, אשה, ילדים וכן בעבודה) ולקבל להשתדל שלא לצער יותר אף אדם.
- ב.** מי שסולח לחבריו בקלות ובשמחה, סולחים לו באותו אופן, מידה כנגד מידה.
- ג.** צריך לפייס גם אם זה כרוך במאמץ, עד שהנפגע יתפייס. אם לא סלח בפעם ראשונה, צריך לנסות פעמיים נוספות, ולהעזר לצורך בכך בחברים אם צריך ואח"כ ילך בעצמו ויבקש ממנו סליחה. והכל לפי הענין.
- ד.** מי שלא התפייס למרות זאת, לא חייבים להמשיך לפייס אותו, אלא אם כן הוא רבו של הפוגע.

- א.** בערב יום כיפור (יום ג') נוהגים לשחוט לכפרות. תרנגול לזכר לכל אחד מבני הבית הזכרים, ותרנגולת לכל אחת מבני הבית הנקבות. (חזו"ע עובדיה ע"מ רכב)
- ב.** מנהגינו לומר בעת שמסבב התרנגול או התרנגולת סביב לראש המתכפר, זה חליפתך זה תמורתך זה כפרתך. וכשבעל הבית מסבב התרנגול סביב לראשו, אומר: זה חליפתי זה תמורתי זה כפרתי. (חזו"ע ע"מ רכה)

- ג.** למעוברת לוקחין ב' תרנגולות אחת לה ואחת לעובר אם הוא נקבה, אבל אם העובר זכר לוקחים כנגדו תרנגול זכר, ואם אין ידו משגת כל כך די לו בתרנגולת אחת למעוברת. ומכל מקום טוב לעשות גם עבור העובר. ואומרים זאת חליפתכם וכו'. (חזו"ע ע"מ רכו)

- ד.** חובה קדושה להזהר מאד שלא לשחוט אלא אצל שוחט ירא שמים מרבים ומומחה, וזהיר היטב בבדיקות הסכין לפני השחיטה ואחריה כדת. (חזו"ע ע"מ רכו)
- ה.** היום הרבה נוהגים לעשות כפרות עם כסף.
- ו.** טוב לפזר מעות לצדקה בערב יום הכיפורים. (ילקו"י ע"מ תקפג)
- ז.** פורסים מפה יפה על השלחן כמו בשבת, ונותנים עליה ספרי קודש.
- ח.** מומלץ להקפיד למלא את מאגרי הנוזלים בגוף על ידי שתיית כוס מים בכל חצי שעה-שעה, יומיים לפני הצום. וכן מומלץ לאכול ענבים, אבטיח ומילון. כמו כן עדיף למעט במאכלים מצמיאים (מלוחים, משומרים וחריפים למיניהם).

- ט.** המצטער הרבה בתענית רשאי ליטול כדור הנקרא קלי-צום. (חזו"ע ע"מ רנו)
- י.** מצווה להרבות באכילה בערב יום כיפור. ויש במצווה זו ביטוי לאהבת הקב"ה אותנו, שצונו להתענות רק יום אחד בשנה כדי לכפר על עוונותינו, ומרוב דאגתו לנו, צווה שנאכל ונשתה לפני הצום, כדי שנוכל לסבול את הצום ולא יארע לנו ממנו שום נזק. עם זאת, חשוב לזכור שיש לאכול מאכלים קלים לעיכול ולא מאכלים שמתעכלים בכבדות.

- יא.** גם הנשים חייבות במצות אכילה ושתייה בערב יום הכיפורים. (חזו"ע ע"מ רלא)
- יב.** גם חולה שאינו מתענה ביום הכיפורים, מחשש סכנה לחייו, צריך לאכול בערב יום הכיפורים, משום תעניתו בלילה לשעות. (ילקו"י ע"מ תקפא)
- יג.** בסעודה מפסקת יש נוהגים לטבל פרוסת המוציא בדבש או בסוכה ומכלל מקום נכון להביא מלח על השלחן. (חזו"ע ע"מ רנב)

- יד.** יכוון שעושה בסעודה זו נחת רוח גדול לבורא יתברך שמו.
- טו.** החכם עיניו בראשו שלא למלא בטנו מאכילה גסה שבוודאי אחר כמה שעות יתחרט בעצמו כי זיקק לו, וגם יבוא לידי ביטול תפילה, וגם יכול לגרום לתחושה מוגברת של רעב וצמא במהלך הצום.

- טז.** מדליקים בערב יום כיפור נר נוסף בשביל נר ההבדלה של מוצאי יום כיפור ולכן ידליק בנוסף נר נשמה של 24 שעות כדי לקחת ממנו להבדלה.

- יז.** אין לברך ברכת שהחיינו עם הדלקת נרות של יום הכיפורים אלא בסוף ההדלקה כולה לאחר שתחלוץ מנעליה, כי בברכת שהחיינו מקבלת עליה קדושת יום הכיפורים, ואסורה בכל חמשה עיניו. (חזו"ע ע"מ רנד)

- יח.** יש נוהגים לומר אזכרה למתים, וקרוביהם נודרים לצדקה לעילוי נשמתם, כי אף המתים צריכים כפרה. (חזו"ע ע"מ רסח)

- יט.** מעת שאדם נעשה חלש מעינוי הצום יכניס שמחה עצומה בליבו על קיום מצוות עשה מן התורה שמקיים בעינוי זה, ובכל שעה שיתגדל ויתווסף אצלו העינוי – כן גודל השכר מבוראינו יתברך שמו. (סוד ושוש העבודה)

חמשת העינויים

- א.** נשים בהריון ונשים מניקות חייבות לצום.

- ב.** נשים עם סיבוכי הריון, וכן מניקה שיש לה חשש למחסור בחלב ישאלו רב איך לנהוג בצום (עם חוות דעת רפואית).

- ג.** מעוברת ברגע שיש לה צירי לידה, צריכה להתחיל לשתות שלא תיכנס ללידה במצב של חוסר נוזלים, ויתכן שתשתה בלי הגבלה כדי שתספיק לשתות לפני הלידה. ועדיף לתת לה משקה שמזין את הגוף, כגון חלב או מיץ ענבים. וכן אם מרגישה שהיא צריכה לאכול אוכל, אפילו הרופא אומר שאינה צריכה לאכול, תאכל, ותבא עליה ברכה. (ילקו"י תשמ)

- ד.** יולדת שיושבת על המשבר עם חבלי לידה, יכולים לתת לה לאכול ולשתות פחות פחות מכשיעור כדי שתתחזק ותוכל לסבול חבלי לידה.

- ה.** יולדת תוך 72 שעות מעת לעת משעת גמר לידתה לא תתענה כלל, ואפילו אמרה אני יכולה לצום, ואפילו גם הרופא מאשר זאת, אסור לה להתענות. לאחר מכן מעת לעת עד שבעה ימים, אם אמרה בפירוש שאינה צריכה לאכול, מותר לה להתענות, ואם לא אמרה, מאכילים אותה ביום הכיפורים, מכאן ואילך הרי ככל אדם. (חזו"ע ע"מ רצ)

- ו.** חולה שהצום עלול לסכן את חייו פטור מהצום ויאכל את כמות האוכל או השתיה שתוציא אותו מספק סכנה. ולכן יש להתארגן מבעוד מועד לקבל חוות דעת רפואית ועם זה לשאול רב איך להתנהג בצום.

- ז.** וכן מי שנוטל תרופות באופן קבוע ישאל את הרופא איך לנהוג בנטילת התרופות ועם תשובת הרופא יפנה לרב.

- ח.** כשברור לנו שאין צורך באכילת או בשתיית כמות גדולה בבת אחת, מאכילים או משקים את החולה לשיעורין, וכדלהלן:

- א.** יאכל פרוסה במשקל של עד 30 גרם עם הממרח, (צריך להכין מראש מערב יום כיפור ואם לא הכין רשאי לבדוק במשקל מכני ביום כיפור) ימתין עשר דקות מתחילת האכילה, דהיינו שאם התחיל לאכול בבוקר בשעה שמונה, יש לו להמתין עד שעה שמונה ועשר דקות, ויאכל פרוסה נוספת כנ"ל עד שיאכל את הכמות שהוא חייב לאכול.

- ב.** חולה או יולדת שאוכלים ביום הכיפורים. אם אוכלים פת יותר מ- 27 גרם נוטלים ידיים כרגיל עד הזרוע, אך ללא ברכה. ואם אכלו פרוסת פת שמשקלה למעלה מ- 27 גרם תוך 7 דקות בערב, מברכים ברכת המזון, ומוסיפים 'עלה ויבוא' ואומרים ביום הכיפורים הזה ביום סליחת העון הזה, ואם שכחו אינם חוזרים. (חזו"ע ע"מ שח).

- ג.** חולה שלא חייב לשתות כמות גדולה בבת אחת- שותה כמות קטנה מ- 40 גרם, ומן הדין די בשתייה כדי שיעור שתיית רביעית לאדם בינוני, אבל אם אפשר טוב לשתות בין שתיה לשתיה כדי אכילת פרס, דהיינו כתשע דקות, ושותה שוב כמות של עד 40 גרם, וכך עד שישתה את הכמות שהוא חייב לשתות. (צריך לבדוק מערב החג ומי שלא שקל או מדד יכול לשקול ולמדוד גם בחג). (חזו"ע ע"מ רצז)
- ד.** בין אכילה לשתיה אין צורך להמתין.

- ה.** חולה, שעל פי רופא חייב לשתות ביום הכיפורים, אך אינו זקוק לאכילה, מותר בשתייה ואסור באכילה.

- ו.** אם אמרו הרופאים שצריך החולה לאכול ולשתות כהרגלו, מאכילים ומשקים אותו כל צרכו. (חזו"ע ע"מ רצט)

- ז.** אסור לרחוץ ביום הכיפורים בין בחמין בין בצונן, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. אבל מי שנתלכלך גופו בטיט או בסינוף, או שנטף דם מחוטמו, מותר לרוחצם. שכיון שאינו מתכוין לרחיצה של תענוג, מותר. ורק יזהר שלא ירחץ אלא במקום המסונף בלבד.

- ח.** גם קטנים הפטורים מהצום לא נועלים נעלי עור ואין לרחוץ ולסוך אותם.

- ט.** בבוקר כשקם משנתו נוטל ידים ג' פעמים, כי אין כונתו אלא להעביר רוח רעה מעל ידיו, אך יזהר שלא יטול אלא עד סוף קשרי אצבעותיו. וכן הנכנס לבית הכסא לעשיית צרכיו, מותר לרחוץ עד סוף קשרי אצבעותיו, שלש פעמים בסירוגין. (חזו"ע ע"מ שיא)

- י.** לא שוטפים פנים – מנקים רק את העיניים עם אצבעות לחות קצת מהנטילה.

- יא.** התינוקות מותר לרוחצם וסוכם ביום הכיפורים. ובזמן הזה נהגו להחמיה אמנם אם נתלכלך התינוק בטיט או בצואה, מותר לרחצו ע"י ישראל גדול. (חזו"ע ע"מ שמ-שמא)

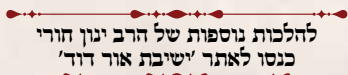
- יב.** אסור לסוך אפילו מקצת גופו. אבל חולה או מי שיש לו חטטים בראשו, מותר מפני שאינו עושה לתענוג. והיינו במקום שנוהגים לסוך בחול בכיוצא בזה. (חזו"ע ע"מ שיג)

- יג.** אסור ביום כיפור לנעול נעלי עור, אלא נועלים נעלי בד או גומי. (חזו"ע ע"מ שיז)

מוצאי כיפור

- כא.** אין מברכים "בורא מאורי האש", אלא רק על אור ששבת (שהיה דלוק מערב יום הכיפורים), ולא על אור שהוציאוהו עתה על ידי נפרור וכיוצא בזה. (חזו"ע ע"מ שעח)

- כב.** אשה שבעלה מאחר לבוא מבית הכנסת, יכולה להבדיל בעצמה ולטעום מן היין, ולאכול מיד. (חזו"ע ע"מ שפז)



להלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

כרטיס ביקור

הדיברה הראשונה בעשרת הדיברות היא "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים".

כאן בורא עולם מתגלה לאנושות בפעם הראשונה.

שואל בספר הכוזרי, אם אלקים מוציא כרטיס ביקור, הייתי מצפה שאלקים יגיד אנכי ה' אלקיך, בורא שמים וארץ, "זה יותר חזק ומרשים מאשר לומר הוצאתיך מארץ מצרים. קריעת ים סוף ויציאת מצרים זה דבר קטן לעומת בריאת שמים וארץ, מליארדים של יצורים בעלי חיים ובני אדם ולדאוג לכל אחד למזון שלו, ולהעמיד שמש וירח וכוכבים וגלקסיות, זו חכמה שאין לתאר וכמו שאמר דוד המלך "גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר", כמה שתחקור ותעמיק לא תגיע לאפס קצהו של העולם.

בעשור האחרון החליטו בעולם המדע להשקיע מיליארדים כדי לגלות איך עובד המח! ולאן הגיעו. שום דבר. מי יכול לנגוע במח של אדם.

ראיתם פעם מח של ג'ירפה, הלב הכי גדול וחזק אצל החיות הוא של הג'ירפה. הלב שלה זורק דם לשלוש וחצי מטר לכיוון המח. המשאבה אצל אדם זורקת למרחק 30 סנטימטר עד למח. לג'ירפה יש לב שעובד על ששה צילינדרים! ששה עורקים. כשהיא שותה מים היא צריכה להוריד את הראש, ובאופן טבעי כל הלחץ דם שיש בצוואר יפוצץ לה את המח, מגלים חכמי המדע, כשהיא מורידה את הראש לשתות, אז חמישה צילינדרים (עורקים) נסתמים, והיא עובדת על עורק אחד! ישתבח שמו לעד, איזה יצרן ומתכנן בלעדי!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

אברהם אבינו התחיל להתבונן ולחקור, מה זה שמש וירח, ומה זה כוכבים וכל הגלקסיות.

בארצות הברית ייצרו טלסקופ בשווי 4 מיליארד דולר, כדי לראות איפה נגמרים המרחבים של החלל.

הסתכלו מאמריקה ואחר כך עלו לחלל, ושלחו שליחים בטיסה לירח, כדי שהאסטרונאוטים יסתכלו איפה נגמר החלל, וגילו שיש מרחבים אין סופיים, מלא שבילים, שביל החלב [והתשע אחוז והגבינה צהובה], וכדורים על גבי כדורים ושמשות על גבי שמשות, והמקובלים קוראים למרחבים האלו עולם העשיה, ואיפה עולם היצירה ועולם הבריאה, ואיפה עולם האצילות, עד שהזהר הקדוש שרצה לתאר מי זה בעל הבית הוא אומר א"ס – אין סוף ברוך הוא!

ואברהם אבינו אמר לא יתכן מרחבים כאלו אין סופיים, ואין להם בעל הבית.

כל בית קטן בעולם יש לו בעלים, ואפילו מחסן שעשוי מפח כתוב עליו שלט – "סנדלר תיכף אשוב". מי שינסה לפרוץ לשם יעצרו אותו במשטרה. לכל בקתה קטנה יש בעל הבית, אברהם הבין שלא יתכן עולם כזה עם חוקים ואין לו בורא.

ואברהם בנה את האמונה שלו בכוחות ההתבוננות, ולא היה לו אבא ולא רב ולא ראש ישיבה ולא מורה דרך ומכוון, אלא היה משוטט בדעתו ומבקש להכיר את הבורא, עד שהציץ עליו בעל הבירה ואמר לו, אני ה', שבדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו.

"זאת כפרתי זאת חליפתי..."

ואני אלך לחיים טובים ארוכים ולשלום"



מנהג ישראל לערוך כפרות לפני יום הכיפורים
ע"י נתינת ח"י שקלים לכל נפש
ותמורתו ילך האדם לחיים טובים ולשלום



ניתן למסור את פדיון הכפרות למוסדותינו



כרטיס אשראי
בטל' 03-570-12-12



באתר הישיבה
Rabenu.com



משרדי הישיבה
רח' המכבים 108 ב"ב

גמר חתימה טובה
מוסדות אור דוד